

Την 4η Νοεμβρίου πέρσι, ο αμερικανικός λαός αγνόησε τις σειρήνες του συντηρητισμού, πρόδωσε τη ρατσιστική ιστορία του, εξοστράκισε τους ευαγγελικούς αντιδραστικούς και τα αποκρουστικά πιστεύω τους, αντιστάθηκε στη γοητεία ενός εθνικού ήρωα υποψήφιου για την προεδρία και έσωσε τις ΗΠΑ, ίσως και τον κόσμο, εκλέγοντας έναν μαύρο πρόεδρο. Μπορεί να φανταστεί κάποιος τί θα αντιμετωπίζαμε σήμερα αν πλανητάρχης ήταν ακόμη ο Τζορτζ Μπους ή έστω αν είχε εκλεγεί ο Τζον Μακκέιν;

Όμως, η εκλογή του Μπαράκ Ομπάμα στην προεδρία των ΗΠΑ, ήταν μόνο το πρώτο βήμα για να επανέλθει η Αμερική στην ομαλότητα και νομιμότητα, αφού ο βλαξ δεν άφησε τίποτε όρθιο και μόνο από την μεγαλοψυχία του διαδόχου του θα γλιτώσει τη φυλακή για εγκλήματα πολέμου και εναντίον των συμπατριωτών του.

Σύμφωνα με έμπειρους πολιτικούς αναλυτές, καθώς ο Μπαράκ Ομπάμα συμπληρώνει αυτή την εβδομάδα 100 μέρες στον Λευκό Οίκο, έχει κάνει περισσότερα μέσα στο χρονικό αυτό διάστημα από οποιοδήποτε άλλο πρόεδρο των ΗΠΑ στο αντίστοιχο χρονικό διάστημα της πρώτης προεδρικής του θητείας μετά τον πρόεδρο Φράνκλιν Ρούσβελτ στη δεκαετία του '30.

Στο διάστημα αυτό, σε ομιλία του στο Πανεπιστήμιο Τζόρτζταουν στις 14 Απριλίου, ο πρόεδρος Ομπάμα χρησιμοποίησε μια παραβολή από το κήρυγμα στο Ορος των Ελαιών -την ανάγκη για ένα σπίτι πάνω σε βράχο και όχι στην άμμο- για να τονίσει την πρόθεσή του να αλλάξει τη φύση του αμερικανικού καπιταλισμού.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...

μη

Το σπίτι πάνω στο βράχο που θα κτίσει ο Ομπάμα έχει πέντε πυλώνες: νέους κανόνες λειτουργίας της Γουόλ Στριτ, πρωτοβουλίες για την παιδεία, εναλλακτική ενέργεια, ασφάλεια υγείας για όλους τους πολίτες και πλεονάσματα στον προϋπολογισμό που θα μειώσουν το εθνικό χρέος.

ρό καθεστώς για την Γουόλ Στριτ.

Στο μικρό διάστημα ο Ομπάμα αναδιοργάνωσε και την εξωτερική πολιτική της χώρας του από την Κούβα μέχρι το Αφγανιστάν. Η Ελεν Καμάρκ του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ είπε ότι οι πρώτες 100 ημέρες του Ομπάμα είναι πιο δραματικές από ό,τι ήταν του Ρού-

Εκατό ημέρες με τον Ομπάμα

Στις πρώτες 100 ημέρες ο Ομπάμα ήταν εντυπωσιακός, όχι μόνο επειδή άλλαξε την καταστροφική πορεία του Μπους και τις πολιτικές του Ρίγκαν που συνεχίστηκαν τα τελευταία 30 χρόνια, αλλά και με την ατσάλενα θέλησή του να επιβάλει λύσεις στα προβλήματα που απειλούν τη χώρα του.

Το πακέτο ενός τρις δολαρίων Αυστραλίας για την ενίσχυση της οικονομίας, τον κρατικό προϋπολογισμό με πολλές καινοτομίες, έναν χείμαρρο νέων πολιτικών για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης, όπως μαζικές παρεμβάσεις στην χρηματοπιστωτική αγορά και την στέγαση, το σχέδιο για την εξαγορά τοξικών περιουσιακών στοιχείων από τις τράπεζες, σχέδια για την διάσωση της αυτοκινητοβιομηχανίας και το νέο σκλη-

σβεστ.

“Ο Ρούσβελτ είχε να αντιμετωπίσει μόνο μια εγχώρια κρίση. Ο Ομπάμα έπρεπε να κάνει γενική αναθεώρηση της εξωτερικής πολιτικής που συμπεριλαμβάνει δύο πολέμους. Αυτό είναι το μυστικό της θεαματικής επιτυχίας του”.

Θα πρέπει να αναφέρουμε πως σ' αυτή την θεαματική επιτυχία του Ομπάμα συνέβαλε η ιστορική αποτυχία του βλαξ και η διστακτικότητα των Ρεπουμπλικάνων να ανασυνταχθούν μετά την ήττα τους. Αντί να ασκήσουν αυτοκριτική, αφήνουν αντιπαθείς πολιτικούς όπως τον Ντικ Τσένι, τον Καρλ Ρόουβ και τον Νιουτ Γκίνγκριτς να κάνουν βλακώδεις παρεμβάσεις κατηγορώντας τον Ομπάμα επειδή απαγόρευσε τον βασανισμό των κρατουμένων, ή επειδή αντάλλαξε χειρα-

ψία με τον Τσαβές. Σχολιάζοντας αυτά ο Ρεπουμπλικάνος γερουσταστής ηγέτης, Λαμάρ Αλεξάντερ είπε ότι το κόμμα του δεν ξαναβρήκε τη φωνή του.

“Ο αμερικανικός λαός μάς έστειλε στο υπόστεγο και όταν σε στείλει εκεί ο λαός, το καλύτερο που έχει να κάνει είναι να καθήσει εκεί και να μελετήσει γιατί βρέθηκε σ' αυτή τη θέση και τί μπορείς να κάνεις γι' αυτό”, είπε ο ρεπουμπλικάνος πολιτικός.

Το γεγονός ότι ο Ομπάμα μπήκε με το δεξί στον Λευκό Οίκο και έχει ήδη πετύχει πολλά, δεν σημαίνει κιόλας ότι έχει θεραπεύσει την πατρίδα του και τον κόσμο από τις πληγές που άφησε πίσω του ο βλαξ. Πολλά θα εξαρτηθούν από την επιτυχία των αποφάσεών του για τα προβλήματα μέσα και έξω από την Αμερική, όπως το Μεσανατολικό για το οποίο δεν έχει μιλήσει ακόμη ο Ομπάμα.

Αν ο Ομπάμα δεν υποστηρίξει δυναμικά μια δίκαιη λύση του Παλαιστινιακού, την πρωτοβουλία θα αναλάβει ο ισραηλίτης πρωθυπουργός, Μπέντζαμιν Νετιανάχου, με καταστροφικές συνέπειες, όπως υποστηρίζει ο Σμπιγκνιέβ Μπρεζίνσκι, σύμβουλος του προέδρου Τζιμι Κάρτερ για την εθνική ασφάλεια.

Στις πρώτες 100 ημέρες, ο Ομπάμα πρόρεσε να σηματοδοτήσει λαμπρά με την ευφύια και ευφράδεια που τον διακρίνουν τις προθέσεις του για το μέλλον, αλλά το πραγματικό παιχνίδι της διακυβέρνησης αρχίζει τώρα. Ο ίδιος δηλώνει πως το 2010 θα είναι έτος αντίστροφης μέτρησης και στις ομιλίες του επιτρέπει να φανούν «αναλαμπές ελπίδας» (flickers of hope).

* Η γλώσσα των αριθμών

Όπως διαβάσατε χθες στον “Κόσμο”, οι Σκοπιανοί στην Αυστραλία βρίσκονται σε απόγνωση επειδή η κυβέρνηση Ραντ αρνείται να αναγνωρίσει το κρατίδιό τους σαν Δημοκρατία της... “Μακεδονίας”, ενώ δεν μπορούν ούτε να δουν τους συμβούλους του υπουργού Εξωτερικών για να τους κάνουν μαθήματα παραποίησης της ιστορίας.

Στην απόγνωσή τους οι Σκοπιανοί κατηγορούν την... Αθήνα ότι καθορίζει την εξωτερική πολιτική της Αυστραλίας, λες και η αναγνώριση ή όχι των Σκοπίων με άλλο όνομα από το ΦΥΡΟΜ (που και αυτό πολύ τούς πέφτει) είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της εξωτερικής πολιτικής αυτής της χώρας.

Θα είμαστε, όμως και πολύ αφελείς εμείς αν πιστεύαμε ότι οι αυστραλοί πολιτικοί μάς αγαπούν περισσότερο από τους Σκοπιανούς ή δεν τους συμπαθούν επειδή είναι πλαστογράφοι της ιστορίας.

Οι πολιτικοί σε όλες τις χώρες έχουν μια βασική έγνοια: την επιβίωσή τους, την επανεκλογή στα βουλευτικά έδρα και αν είναι δυνατόν να παραμείνουν στην εξουσία. Για να γίνουν αυτά χρειάζονται ψήφους και γι' αυτό μιλά η γλώσσα των αριθμών και όχι ο συναισθηματισμός όταν συζητούμε τα προβλήματά μας με τα κέντρα εξουσίας.

Απλά βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να είμαστε πολύτιμες οι ψήφοι μας, ιδιαίτερα όταν οι εκλογές είναι αμφίρροπες και γι' αυτό οι πολιτικοί μάς ακούν προσεκτικά και δεν ταραάζουν τα νερά όταν πρόκειται να διαλέξουν ανάμεσα σ' εμάς και τους Σκοπιανούς. Τα πράγματα θα ήταν πολύ διαφορετικά αν οι Σκοπιανοί ήταν περισσότεροι και τότε εμείς θα κλαίγαμε.

Οι Σκοπιανοί χάνουν τον καιρό τους όταν απειλούν ότι θα καταψηφίσουν το Εργατικό Κόμμα στις επόμενες εθνικές εκλογές, αφού και ο Συνασπισμός την ίδια πολιτική θα ακολουθήσει αν επιστρέψει, όποτε επιστρέψει στην εξουσία.

Η λύση για τους Σκοπιανούς που θεωρούν υποτιμητική την ονομασία ΦΥΡΟΜ είναι μια: να μάς ευχαριστήσουν για την γενναιοδωρία μας και να δεχτούν το όνομα Σλαβομακεδονία που τους προσφέρουμε χάριν καλής γειτονίας. Αφού βασικά είναι Σλάβοι και το “Μακεδονία” μπαξίς το παίρνουν με την αγάπη μας.

* Κύπρος

Μελαγχολεί κανείς με τις συγκρίσεις. Πέντε χρόνια πριν, το 76% των Ελληνοκυπρίων, με επικεφαλής τον εκλιπόντα πρόεδρο Τάσσο Παπαδόπουλο, έλεγε το περήφανο “Όχι” στο σχέδιο Ανάν. Εγραψε ο Γιώργος Δελαστίκ στο «Εθνος»:

«Ήταν μια κορυφαία πράξη αντίστασης εναντίον των ΗΠΑ, της Ε.Ε., του ΟΗΕ, ακόμη και του Γ. Παπανδρέου, που το προωθούσαν με όλους τους τρόπους, συμπεριλαμβανομένης της αδίστακτης εξαγοράς παραγόντων διαμόρφωσης της κυπριακής κοινής γνώμης. Σήμερα, ό-

μως, οι ηγέτες της Ελλάδας και της Κύπρου υψώνουν ως σημαία της στρατηγικής τους την... ένταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε. και δεν διστάζουν να συγκρουστούν για χάρη της Αγκυρας με το Βερολίνο και το Παρίσι! Η απέραντη θλίψη...».

* Καλόο!

Γιαπωνέζοι γιατροί:

Δερματολόγος: Γιαφαγούρα
Ορθοπεδικός: Γιακαμπούρα
Πλαστικός χειρουργός: Γιαφιγούρα
Οφθαλμίατρος: Γιαθολούρα
Λογοθεραπευτής: Γιαμουρμούρα
Διαιτολόγος: Γιαλιγούρα
Γαστρεντερολόγος: Γιακαούρα
Ουρολόγος: Γιαταούρα.
Ακόμη ένα:
- Γιατί ο θεός έφτιαξε τις ξανθιές;
- Έτσι, για πλάκα.

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Βουλή (και η συνώνυμη της κοινοβούλιο): Δηλώνει σώμα που συγκροτείται από εκλεγμένους αντιπροσώπους του λαού, τους βουλευτές, ασκεί νομοθετική εξουσία και ελέγχει την εκτελεστική εξουσία (την κυβέρνηση). Η βουλή σήμαινε στα αρχαία ελληνικά «θέληση, απόφαση, γνώμη, συμβουλή» και «συμβούλιο, συνέδριο». Στην αρχαία Αθήνα δύο όργανα ασκούσαν νομοθετική εξουσία και επέβλεπαν τις αρχές της εκτελεστικής: η Βουλή των 500 και η Εκκλησία του Δήμου. Στη Βουλή των 500 μετείχαν 50 μέλη από καθεμιά εκ των 10 φυλών. Στην Εκκλησία του Δήμου αντιστοιχούσε στην αρχαία Σπάρτη η Απέλλα. Στο ρήμα εκκλησιάζω που σήμαινε «συνέρχομαι και συζητώ σε συνέλευση» αντιστοιχούσε το λακωνικό απελλάζω. Το κοινοβούλιο προέρχεται από το ελληνιστικό κοινοβούλιο, που σήμαινε «γενική συνέλευση».

